Ч. 98 Середа 3 (16) мая 1900 Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окремо жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостьвах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З австрийскої делеґациї.

Засїданє буджетової комісиї австрийскої делеґациї розпочало ся вчера о $11\frac{1}{4}$ в полуднє. На вступі вибрала комісия войсковим референтом п. Котуліньского на місце ґр. Вальтерскірхена, котрий зложив мандат з причини недуги. Відтак уділив призидент голосу ґр. Голуховскому до виголошеня експозе. Мінїстер вказав передусїм на короткий час, який ділить теперішну хвилю від послїдної делеґацийної сесиї та підніс, що ся тодішні вказки відповідають нинїшним відносинам. Перейшовши до справи послїдної гостини Цїсаря Франц Йосифа на берлиньскім дворі, зазначив, що та гостина відповідає тїсним відносинам між обома монархами і їх державами. Хоч не треба того навіть окремо підносити — заявив мінїстер — що ніякі полїтичні справи не вплинули на той з'їзд, то однако з другої сторони не можна також відмавляти тій гостинї ваги, яку має як нове потвердженє тих принципів, на котрих опирає ся тревала будова середноевропейского мирового союза.

Відтак виказував, що запоруки мира в Европі тривкі і велять надіяти ся, що і на будуще такими останутъ. В тім напрямі тїсну звязь з Німеччиною і Італією доповнює дуже добре порозумінє між віденьским і петербургским кабінетом, а іменно порозумінє що до справ найблизшого Всходу, а особливо балканьского півострова — як також знамениті відносини з всїми иншими державами. Удержати ту ситуацию в дотеперішнім видї, есть головною задачею австро-угорского правительства. Сьвідомість благодатних наслїдників, які звідти виплили для мирових інтересів Европи, скріпить ще більше другі народи в постанові, щоби щиро і льояльно підпирали змаганя великих держав і недопускали до погубних міжнародних заколотів.

Дальше вказував мінїстер на то, що его вискази о полудневo африканьскій війні, іменно що она не буде мати грізних наслїдків для міжнародних відносин, здійснили ся цїлковито. Мінїстер висказав надію, що й на будуще удасть ся оминути несподіванок, які могли би мати тяжкі наслїдки, однако та користна обставина не може ніяк ослаблювати горячого бажаня, щоби війна як найскорше скінчила ся. О скільки того можна надіяти ся — сказав мінїстер — то поки-що тяжко ще оцїнити, однако на кождий случай, можливість дружного посередництва в користь заключеня мира, видаєсь менї цїлком виключеною. Вкінци то посередництво лиш тоді могло би мати успіх, коли би обі ведучі війну сторони, хотїли в рівній мірі скористати з него, а як відомо, так не есть.

Переходячи до закидів, які роблено австро угорскому правительству за мниме нарушенє невтральности, вказав ґр. Голуховский на основну відповідь президента австрийского кабінету в палатї послів. Впрочім мінїстер застерігає собі на случай, коли би та справа була порушена в делеґациї, виказати при помочи річевих доказів безосновність тих жалоб.

Що до буджетових предложень зазначив мінїстер, що збільшенї в р. 1900 видатки обмежають ся до найконечнїйших потреб. Велика відвічальність спільного правительства кладе на него обовязок не забувати, що навіть в часї мира можуть лучити ся події, які дотикають великодержавного становища монархії. Вкінци повідомив ґр. Голуховский делеґацию, що сего року буде вислана до Америки окрема комісия на кораблі „Дунай“, аби означити ті точки на побережу, в котрих треба би потворити консуляти.

По мінїстрі промавляли ще Чех Сляма в дусї опозицийнім і польскі посли ґр. Дідушицкий і Козловский та Німець Демель. Мін. Голуховский відповідав відтак п. Слямі і Козловскому, тому послїдному в справі виданюваня галицких робітників з Німеччини.

Загальні Збори
товариства взаїмних обезпечень „Днїстер“.

Вчера відбули ся загальні збори Товариства взаїмних обезпечень „Днїстер“ у Львові, а найважнїйшою справою, яка трактувала ся на сих зборах, була зміна статутів. Заким однакож подамо справозданє з цїлих зборів, нотуємо лиш коротко, що збори відбували ся при великій участи членів (звиш 150 членів і делеґатів), впльосовано 280 листів уділових і вибрано 6 членів ради надзираючої на три роки, а то: Йос. Гурика, о. дра Гробельского, Григ. Кузьму, дра Евг. Олесницкого, Теод. Стахевича і дра Стеф. Федака; — заступниками членів ради надзираючої на один рік вибрані: Григ. Врецьона, о. Евг. Гузар, К. Паньковский і др. Ом. Калитовский і — до комісиї ревізийної вибрані: Юл. Січиньский,

---

4)

Один день на селї.

(З італїяньского — Рената Фучінї'ого.)

(Конець).

А наша розмова при обідї? Нїчого. То була лиш безнастанна, завзята борба припрошувань, відмови і нового примушуваня. Нїчо, лиш: „беріть“ і „дякую“ — „ви нїчого не їсте, нїчого не пєте“, і за кождим разом голосний регіт, коли лиш відкрили який новий підступ, аби мене ще більше наситити.

— Поезиї, Олїмпіє, поезиї! — заричав сініор Козімо. — Сонет!

Я скоро обернув ся до сініори Олїмпії, аби в єї очах вичитати цїлу небезпечність грозячої менї долї. Сініора Флявія викликала в менї таке саме чувство, а в очах малого побачив я немов якийсь страх. Всї дивили ся питаючим поглядом на сініора Козіма, почім звернули очи на одну точку на кінци стола по его правій сторонї.

В тій хвили покликав сініор Козімо зміненим голосом Ґостіна, що з'явив ся з двома селянами, вхопив з ними попід руки дон Паоля і винесли з комнати. Я зараз встав, аби помогти, але сініор Козімо задержав мене за рукав і сказав на пів засоромлений і невдоволений, аби я не брав собі того до серця, бо то у его брата звичайна річ.

— То потребає кілька годин, але відтак він прийде до себе. Серцева недуга. Коли лиш трохи більше з'їсть....

— Але чому не міркує ся?

Сініор Козімо здвигнув плечима.

— І часто ему таке лучає ся? — спитав я.

— Кождого дня! — відповіла сініора Олїмпія. — Ах то страшна недуга!

— А що каже лїкар на те?

— О, той! — крикнув сініор Козімо обурений. — Ви знаєте его, того.... того.... Лїкар висьміває его, я вам скажу, що він говорить: він сьміє ся з него, і коли его покликано другий раз до недужого, то він, хоч я сам виробив ему тут місце — розумієте, я сам виставав ся для него о місце! — то він був на стілько безличний, що сказав до бідного слабого: отче, пийте на другий раз вино з водою! Чи чули ви щось такого?! Але до мого дому він вже не важив ся прийти, і я надію ся — що Флявіє?

Прийшов Ґостіно і шепнув щось панови до уха, але той воркнув до него, щоби принесли трохи трачиня, посипали і зараз вимели, то буде всьо добре.

— О, але тепер веселїм ся, бо то нїчо не значить. Флявіє, де пємо каву? Тут, чи в огородї?

— Нехай гість рішає.

— В огородї, в огородї — відповів я живо, бо хотів за всяку цїну видобути ся з тої духоти і відітхнути сьвіжим сїнним воздухом, тим більше, що день був справдї чудовий. Від двох годин завидував я воробцям, що сидїли на дверi і свобідно цьвірінкали.

Сініор Козімо відійшов в обітницею, що в тій хвили верне назад. Сініора Флявія побігла за Ґостіном, що прийшов був просити єї о ключі до древітнї, ростягнувшись на двох кріслах, заспав, а панна Олїмпія покинула мене, звиняючись, що мусить в важній справі вийти.

Але я вже тратив розум. Наївши ся без міри, з болем голови, немов би єї хто клїщами стискав, закурив циґаро, простягнув ноги під столом і звісив голову на поруче крісла та був би радо трохи здрімав ся, бо вже менї був сьвіт обмерз. Нараз почув я, як хтось сильно потягнув за дзвінок, котрим я нинї рано по моїм приїздї задзвонив, і всї домашні вбігли до комнати, аби менї сказати, що прийшли гостї та що мусимо вийти їм на стрічу.

— Іду, іду зараз — сказав я напів заспаний і вийшов майже мимоволї за моїми господарями. Ґостіно побіг наперед отворити фіртку і я побачив на долинї в огородї гурток людий, трех сьвящеників і двох цивільних, всї червоні як индики, що кричали і чогось спорили та вимахували руками, а громадка хлопців і селян заглядала поміж штахети, аби бачити що дїє ся в серединї.

Ем. Куницкий і Йос. Хлопецкий; заступником Гр. Щирба.

Справоздане за VII. рік адміністрацийний (1899)

Минувший семий рік адміністрацийний належав під зглядом розвою Товариства до нормальних, натомість під зглядом осягнених успіхів до найкористнійших літ від часу заснованя. Так само як в попередних літах можемо піднести з вдоволенем значний і тревалий зріст нашого Товариства під зглядом числа позисканих до обезпеченя членів.

В VII. році адміністрацийнім прибуло: нових обезпечень 22.255 поліс на 18,945 812 К. обезп. вартости і 159.549 К. 58 с. премії, відновлено з попередного року 61.070 поліс на 68,818.724 К. обезп. вартости і 582.609 К. 20 с. премії; всіх разом видано: 83.325 поліс на 87,764.536 К. обезп. вартости і 742.158 К. 78 с. премії; відчисливши від того: сторновані поліси: 7.952 поліс на 8,165.560 К. обезп. вартости і 61.654 К. 32 с. премії; було в р. 1899 важних поліс: 75.373 поліс на 79,598.976 К. обезп. вартости і 680.504 К. 46 сот. премії. В попереднім році було: 63.314 поліс на 68,076.168 К. обезп. вартости і 579.042 Кор. 72 с. премії; отже сего року більше: 12.059 поліс на 11,522.808 К. обезп. вартости і 101.461 К. 74 с. премії.

Пересічна вартість одного обезпеченя виносить 1056 К. (в р. 1898 : 1076 К., в р. 1897: 1108 К.); квота премії за одно обезпеченє пересічно 9 К. 2 сот. (в р. 1898 : 9 К. 14 с. в р. 1897 : 9 К. 34 с.); пересічна премія за 100 К. обезпеченої вартости виносить 85 с. (в р. 1898 : 84 с.)

Не принято до обезпеченя в протягу року 139 внесень на суму 140.926 К. вартости (в р. 1898 : 221 внесень на суму 220.092 К. вартости).

Виповіджено в протягу року (будьто члени нам, будьто ми членам) 344 поліс в сумі 284.564 К. вартости з премією 2495 К. 88 с. (в р. 1898 : 412 поліс в сумі 527.812 К. вартости з премією 4622 К. 70 с.) а то ми членам 167 поліс в сумі 143 380 К. вартости з премією 1027 К. 28 сот., члени нам 177 поліс в сумі 141.184 К. вартости з премією 1468 К. 60 с.

Позискалисьмо в році 1899 обезпеченя з 157 нових місцевостий (утратилисьмо в 26 місцевостях): взагалі малисьмо з кінцем року обезпеченя в 3116 громадах, положених в 56 повітах політичних Галичини (3042 громад), в 7 повітах Буковини (74 громад).

З повисших обезпечень було: недвижимостий 68.454 поліс на 71,598.042 кор. об. варт. — 634.567 кор. 14 сот. премії (93.33%) движимостий 1.826 поліс на 3,542.500 кор. об. вар. — 19.857 кор. 66 сот. премії (2·92%), збіжа в соломі 5 093 поліс на 4,458 434 кор. об. варт — 26 079 кор. 66 сот. премії (3·75%); разом 75.373 поліс на 79,598.976 кор. об. варт. — 680.504 кор. 46 сот. премії.

З повисшої суми віддано в реасекурацию: 35,628 988 кор. вартости (т. є. = 44·15%) за то заплачено премії 309.306 кор. 60 сот. (т. є. = 45%); задержано на власний рахунок: 43,969 988 кор. вартости (т. є. = 55·85%) з премією: 371.197 кор. 86 сот. (т. є. = 55%); именно реасекуровано: з будинків 31,383.298 кор. вартости (= 43·83%) за премію 284.531 кор. 52 сот. (=44·8%), з движимостий 1 561.488 кор. вартости (=44%) за премію 8.993 кор. 32 сот. (=45%) і збіжа 2,684.202 кор. вартости (= 60·2%) за премію 15 781 кор. 76 сот. (=60·51%).

Взагалі асекурованих є до кінця 1899 р. 171.055 будинків (не вчисляючи тут будинків низше 100 корон вартости), між тим 156.922 приватних будинків громадских, 7 235 будинків ерекциональних на 1.386 приходствах, — 1 993 церквей і 1.710 инших будинків церковних, — 901 шкіл і 922 инших будинків при школах, — 691 ріжнородних будинків (млини, оліярні, тартаки, цегольні і т. п.)

Відчисливши ті обезпеченя, котрі убули в протягу року, позістало з кінцем 1899 р. 74.522 важних обезпечень в сумі 77,084.568 кор. обезпеченої вартости, а то:

Під твердим покритєм 5,519.550 корон обезп. варт. = 7·16%, під деревляним покритєм 17,148.042 кор. обезп. варт. 22·25% під соломяним покритєм 54,363 538 кор. обезп. варт. 70·52%, вільно положених 53.438 кор. обезп. варт. 0·07%.

Всіх шкід мало Товариство в тім році 779 случаїв при 392 пожежах, котрі приключили ся в 313 місцевостях, 53 повітах, і діткнули 726 властителів; з того було 712 шкід на будинках, 67 шкід на движимостях і збіжу. При тих пожежах погоріло будинків 1.354, а частково зігало ушкоджених 83, отже разом улягло пожежам 1.437 будинків.

Причина пожарів була: від громів 25 случаїв, доведене підпалене 20 случаїв, мниме підпалене 57 случаїв, неправильна будова 21 случаїв, недбалість 51 случаїв, від сусідів 381 случаїв, а невідомі причини 224 случаїв. Значнійші шкоди приключили ся: в Острові (п. Бібрка) 10 шкід, в Підгородищу (п. Бібрка) 8 шк., в Лисци старім (п. Богородчани) 5 шк., в Заболотцях (п. Броди) 5 шк., в Белеєві (п. Долина) 8 шк., в Дроговижи (п. Жидачів) 86 шк., в Острові (п. Камінка) 6 шк., в Долині 10 шк., в Ясениці сільній (п. Дрогобич) 6 шк., в Скнилові (п. Львів) 8 шк., в Кальникові (п. Мостиска) 6 шк., в Побужанах (п. Камінка) 6 шк., в Тучнім (п. Перемишляни) 8 шк., в Угнові (п. Рава) 22 шк., другий раз 3 шк. і третий раз 9 шкід, в Черневі (п. Рогатин) 10 шк., в Ляпиці дол. (п. Рогатин) 10 шк., в Потоці (п. Рогатин) 5 шк., в Вербіжи (п. Рудки) 8 шк., в Ятуєві (п. Рудки) 7 шк., в Комарні (п. Рудки) 7 шк., в Якимчицях (п. Рудки) 9 шк., в Теляжи (п. Сокаль) 7 шк., в Яструбичах (п. Сокаль) 5 шк., в Конотопах (п. Сокаль) 9 шк., в Делієві (п. Станиславів 11 шк., в Пацикові (п. Станиславів) 6 шк., в Верчанах (п. Стрий) 14 шк., і в Любачеві (п. Цішанів) 7 шкід.

Сума приключивших ся всіх 779 шкід виносить 402.562 кор. 64 сот.: з того задержано і зареєстровано на рік 1900 виплату 7 шкід в сумі 2.241 К 78 с. Виплачено отже в 1899 р. 772 відшкодовань 400.320 К. 86 с. Додавши виплачені в тім році 3 шкоди в 1898 р, 1.074 К. 52 с. виплачено відшкодовань разом 775 в сумі 401.395 К. 38 с. До того кошти ліквідациї виносили 10.129 К. 06 с. Нагороди за ратунок при пожарах розділено в сумі 2.459 К. 60 с. Проте виплачені в р. 1899 шкоди з коштами ліквідациї і ратунковими виносили разом 413.984 К. 04 с. (т. є. 60·55% від суми премії). Реасекурация звернула з того суму 216 455 К. 50 с. (=58·28% з цілої суми шкід). Остало на власний рахунок 197,528 К. 54 с. (53·2% від премії netto захованої на власний рахунок).

(Дальше буде).

Новинки.

Львів дня 15 го мая 1900.

— **Візитация Преосьв. еп. Шептицкого на Буковині.** Не хочемо нарушувати памяти давних владик галицких і длятого кажемо, що не пригадуємо собі, щоби котрийсь з давних митрополитів

Сініор Козімо вхопив мене за рукав і потягнув наперед, аби представити деканови, пароховм і сотрудникови та радному Стелльоні'ому і громадскому писареви.

Відтак заведено нас до альтани, де поуставлювано довкола камінного стола крісла і де зараз потім з'явив ся Ґостіно в закочених рукавах, бо вже зачав помивати, та приніс каву. Против всякого сподіваня розмова цілком не оживила ся, противно всі поводили ся мовчаливо, імовірно з огляду на мою особу. Она обмежала ся лиш на короткі питаня і відповіди, доки аж писар не перейшов до справ громадских. Оповівши кілька сплетень, витягнув два письма і подав їх сініорови Козімови до підпису. Сініор Козімо проклинав Ґостіна, велів ему принести перо і чорнило, засадив на ніс окуляри, підписав і хвильку відтак приглядав ся письмам немов би хотів сказати: „Адіть. кілько справ полагоджую я в році".

— А щіплене віспи Стелльоні?

— О, щіплене не конче іде — відповів Стелльоні, потягнув носом і почав баламкати ногами.

Тепер почала ся розмова оживляти. Заговорили всі о всіляких справах, між тим як сініора Флявія дивила ся на нас напів заспаними очима і лиш тоді широко їх отвирала, коли почула голоснійший бренькіт тарелів і полумисків з кухні, де їх Ґостіно помивав.

Нараз отворили ся двері від ґанку і в них появив ся дон Паольо, утомлений, блідий і ще напів заспаний.

Всі пішли ему на стрічу, аби спитати о здоровле...

— Серце, панове, серце! — І він вхопив ся рукою за лівий бік груди, прижмурив очи і дав пізнати, що біль не дає ему дихати. Відтак спитав:

— Козімо, чи ще що зловило ся?

— Ще пять, дон Паольо — крикнув Ґостіно з кухні.

— Пять! То нині дійшли ми до пятнайцять штук? — скрикнув дон Паольо і немов би в него дух вступив. Ґостіно, скоро, моя палиця і капелюх.

Сініор Козімо поглянув на нас так, немов би хотів сказати, що й ми повинні піти з дон Паольом, він за таку вічливість буде дуже вдячний. Але сьвященики замітили, що зараз будуть дзвонити на вечірню і не пішли, між тим як нас чотирох: сініор Козімо, писар, я і Стелльоні рушили на превелику утіху дон Паоля в похід. Він біг наперед і оповідав мені, що сховав одного хорошого птаха для ігумена з Сан Ґаджіо та що я буду мусів відвезти ему.

Але час минав. Вибила вже третя година, о шестій відходив поїзд, до двірця було три чверти милі і я хотів, конче хотів трохи поговорити з моїм приятелем.

— Я... сініор Козімо, простіть, але я мушу конче спішити ся домів.

— Потребуєте чого?

— Певне .. не маю вже циґар.

— Тут, прошу! — крикнув Стелльоні.

— Але — маю написати карту.

— Нічо вам то не поможе — замітив писар — почта замкнена.

— Дам вам карту і можете написати як лиш прийдемо до дому — сказав сініор Козімо.

Не помогло нічого. Сказати, що я хочу бачити ся з лікарем, було би найбільшою обидою для моїх господарів.

— Ну, то ходім. Але спішім ся.

— За пів години будемо там, трохи побудемо і вернемо — замітив дон Паольо.

Вкінци прийшли ми до заставлених сильок, стояли більше як пів години, а нічого не ловило ся. Тепер хотів мені сініор Козімо показати ще свій ліс, а Стелльоні просив, аби піти ще на одну гору, звідки він покаже нам свій дім і хто знає, куди би мене ще не водили, колиб на щастє не озвали ся дзвони на вечірню.

І тепер почало всьо летіти до села, бо без сініора Козіма і без Стелльоні'ого хор не мав би співаків. Дома треба було ще випити по чарці. Пані вже нас дожидали; Ґостіно спитав о котрій має запрягати і ми пустили ся до церкви.

Коли переходили впоперек площі побачив я здалека доктора, що сидів коло дверий аптики і розмавляв з якимсь селянином. Він зробив мені знак, немов би питав: „Ну, і якже?

Я відповів ему подібним знаком:

— Не знаю, чи вирву ся.

Він усьміхнув ся і похитав головою та став дальше розмавляти з селянином.

По вечірни зробило ся вже пізно. Коли ми знов ішли через площу, побачив я, як доктор кланяв ся мені і зробив знак, що побачимо ся в місті. І я окружений ворогами, немов ведений в полон пішов з родиною сініора Козіма дальше.

Ґостіно вже був запряг і на той вид віділтхнув я так глубоко, що аж мені лекше стало. І справді я був страшенно пригноблений і утомлений. Від умученя державсь я ледве на ногах, в жолудку було не всьо в ладі, голова боліла і всі члени були тяжкі як олово. Ах, до дому, до дому!

і епископів галицких відбував взагалї візитацию, а специяльно візитацию на Буковинї, в такий спосіб, як теперішний владика станиславівский, Преосьв. Шептицкий. Можна би для порівнаня і оправданя брати й вік давних владик а теперішного, але все-таки знайде ся і ще щось иншого, що спонукує теперішні візитациї, чи то есть понимане обовязку, чи енергія і сила волї, чи як небудь то назвемо, — досить, що видко дїла. О початку візитациї Преосьв. Шептицкого на Буковинї, доносили ми вже в попередних числах, тут подаємо дальші вісти: В недїлю дня 13 с. м. о 4-ій год. по полудни звізитував Преосьв. Шептицкий капліцю в карнім заведеню в Чернівцях. Около 4-ої год. відбув ся в его честь обід у президента краю, бар. Бурґіньона, а о 7-ій год. відправив Владика маєве богослуженє. В понедїлок по читанїй Службі Божій був Преосьв. Епископ в ґімназиї і семинариї учительскій на науцї релїґії, а опісля від 12 до 2 год. складали єму дальші візити представителї властий і виднїйші Русини. О год. 2-ій дав о. Костецкий в честь Епископа обід на 30 осіб. Нинї ві второк по читанїй службі Божій для войска, підчас котрої грати буде войскова музика, удасть ся Преосьвященний на інспекцию науки релїґії в народних школах, а о 12-ій годинї буде складати дальші візити. В середу рано між год. 8—9 відїде Владика на дальшу візитацию до Раранча, звідтам до Погорилівки, Садаґури, Брошнївців, Сторожинця і до Глібоки. З Глібоки удасть ся Преосьвященний в деканат сучавский.

— **Рада надзираюча Товариства взаїмних обезпечень „Днїстер“** відбула дня 14. мая с. р. безпосередно по загальних зборах звичайне засїданє під проводом заступника президента о. мітрата Льва Туркевича, на котрім доконала вибор президента в наслїд погасненя трилїтного мандату сов. Григорія Кузьми і одного члена Дирекциї в наслїд погасненя мандату Стефана Федака. Президентом вибрано на дальші 3 лїта одноголосно сов. Григорія Кузьму а членом Дирекциї на дальші 3 лїта наново др. Стефана Федака.

— **Огонь.** В Ялові старім, коло Яворова вибухнув — як нам звідтам доносять — дня 10 с. м. о 7 год. рано огонь, і знищив до години будинки господаря Михайла Зїнка, а іменно: дім мешкальний, комору, два хліви, дві стайнї і стодолу та знаряди господарскі, все разом вартости 860 зр. Будинки М. Зїнки були обезпечені в товаристві краківскім лиш на малу суму. Причина пожару незвістна. Крім того згоріла одному сусїдови стайня вартости 50 зр. а другому сусїдови возівня вартости 50 зр. Ратунок був надзвичайно добрий, бо будинки, лиш о метер стріха від стріхи, не допущено до знищеня, а ще й дощ кропив і будинки досить обсаджені деревиною.

— **Снїги і студінь.** Нинї вже дрібку теплїйше і спокійнїйше на дворі але вчера майже через цїлий день падав то снїг то дощ і студінь була доймаюча. Дерева від приморозків і студени виглядають як зварені і листє на них ніби зрядло. З ріжних сторін краю і заграницї доносять о великих шкодах, яких наробили приморозки і студінь. Найбільше потерпіли вишнї, черешнї та яблінки, а також волоскі оріхи, ясенї і явори, котрі зовсїм почорнїли. З Тарноза і Задвіря доносять, що мороз знищив там зовсїм розсаду, кукурудзу, фасолю і бураки. З Беневи коло Боринї доносять, що там в ночи з дня 10 на 11 с. м. упав був снїг грубою верствою покрив майже вже в більшій половинї позасівані поля. В Качицї на Буковинї упав був снїг 12 с. м. і лежав через 24 годин а мороз доходив до 5 степенів. В цїлій Румунії упали великі снїги а приморозки наробили великої шкоди. На Угорщинї, іменно же коло Кошиць упали також великі снїги.

— **Дирекция Товариства взаїмн. обезпечень „Днїстер“** подає отсим до відомости всїх інтересованих, що на Загальних Зборах дня дня 14. н. ст. мая с. р. зістали вильосовані слїдуючі листи уділові фонду основного (280 штук а 200 К):

Л. чч.: 1 2 3 5 6 7 10 11 12 13 14 15
16 18 23 24 26 27 28 29 34 35 36 38 39 40
41 42 44 45 46 49 51 52 53 56 57 58 59 60
61 63 65 66 69 72 75 76 79 80 82 83 88 89
90 91 92 93 97 99 100 102 104 105 106 109
112 113 114 115 116 117 120 121 122 123 127
128 131 132 136 139 140 142 143 144 145 146
149 150 153 162 163 167 170 173 174 175 176
180 181 182 183 184 186 188 189 190 191 193
195 196 198 199 201 204 205 207 208 209 213
215 216 217 219 220 223 224 226 229 231 233
234 235 237 238 239 240 242 243 244
245 246 247 248 250 252 253 255 258 260
262 263 265 266 268 270 272 274 275 277 278
279 280 281 283 285 287 290 291 296 297 298
299 300 301 303 304 305 307 308 309 310 312
315 317 318 319 320 322 323 324 325 326 327
329 330 333 338 340 341 342 343 347 349 352
353 358 359 360 361 362 363 367 369 370 372
376 380 381 385 390 391 393 394 398 399 400
404 406 407 412 415 416 418 420 422 423 424
427 429 430 437 438 439 440 441 442 444 445
447 451 454 455 458 460 461 462 463 466 467
468 469 470 471 472 473 474 477 478 479 483
484 487 488 492 493 495 496 500.

Після арт. V пост. випров. до стат. виплата вильосованих листів удїл. має наступити за предложенєм листу удїл. з аркушом купоновим до кінця серпня с. р.

За купон ч. 7 після рішеня Загальних Зборів з 14 мая с. р. буде виплачувати ся по 6 прц. від 100 то есть по 12 кор. за один купон з чого потручує ся на податок рент. і стемпель 38 сот., отже до виплати остає по 11 кор. 62 сот. за купон.

— **Дирекция „Краєвого Союза кредитового“** стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один удїл членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше удїлів. При складаню першого удїлу належить зложити *вписове на резервовий фонд в квоті 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий“ *приймає вкладки ощадности* в довільній висоті і опроцентовує їх $4\frac{1}{2}$% та уділяє кредиту руским товариствам кредитовим на $5\frac{1}{2}$%. Инші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзї кредитовім“ на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового“ у Львові: Ринок ч. 10 І. поверх (дім „Просьвіти“) Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім недїль і руских сьвят. *Дирекция.*

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників	. . . аркуш	по	5 сот.
2. Замкненя місячні	. . . „	„	5 „
3. Інвентар довжників	. „	„	5 „
4. „ вкладників	. „	„	5 „
5. „ удїлів	. . . „	„	5 „
6. Книга головна	. . . „	„	5 „
7. „ лїквідацийна	. „	„	5 „
8. „ вкладок щадничих	„	„	6 „
9. „ удїлів членьских	„	„	5 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10, І. поверх.

Але страх мене обгорнув, коли я сїдав на візок, а сіньора Флявія приступила поволи і почала говорити, між тим як всї инші непорушно стояли і слухали.

— Коли ви такі добрі, то не відмовите нам малої прислуги. Ось тут списала я всьо на картцї, аби чого не забули. — І почала читати:

— Перше. У оптика на розї Н... тої улицї віддати окуляри сіньори Амалїї, аби він вставив нове скло.... — Ґостіно має їх в кишенї і дасть вам на двірци.

— Друге. Пять метрів... або сїм ліктів... такого сукна, як на власнім одїню, пришлете в четвер сільским післанцем...

— А птаха, птаха записала, Флявіє?

— Всьо записала. Будьте тихо.... післанцем, що стає перед Порта Сан Фредіяно, де єсть напис: „Заїзд“.

— А вино? — спитав сіньор Козімо.

— Зараз.

— Трете. Переказати в торговли вина Скаттіні в Борґонїзанті — ви мусите єго знати — що як хоче мати ще таке вино, як у нас купив, то продамо.

— Але птаха таки забула — воркотів дон Паольо.

— Ось тепер ваше:

— Четверте. — Передати ігуменови з Сан Ґаджіо птаха.

— Маєш єго Ґостіно?

— Маю. Привязав з заду до воза.

— А поздоровіть єго від мене, чуєте? — сказав дон Паольо — і оповіджте єму, що нинї я зловив пятнайцять штук та нехай скаже, що они там в містї ловлять.

— Пяте. Три фунти клею у крамаря в поперечній улици Віа Кальцайолї, що веде до Ґетто. — Маєте горнець Ґостіно.

— Є, але спішіть ся, бо припізнимо ся.

— А тут — кінчила сіньора Флявія і показала на великий клунок на задї візка — даю вам трохи салати, бо ви казали нинї, що дуже єї любите.

— Але я... справдї... дякую, сіньоро Флявіє.... дякую...

— А то — приблизила ся сіньоріна Олїмпія — то возьміть від мене на памятку — і подала менї звинений папір, стиснула менї три рази руку і сказала: — Щасливої дороги!

— Прощайте, паньство, бувайте здорові!

— До побаченя, щасливої дороги! Памятайте о нас! Вибачайте! А приїдьте знов!

— Оставайте здорові!

Ґостіно ударив конї і ми ґальопом поїхали.

— Ах, ах! Як вам поводить ся, Ґостіно?

— А як би мало поводити ся? За десять лїр на місяць мучить ся чоловік; Боже!

— Красний вечер.

— Погода, прошу пана!

Ледви ми виїхали за село, поглянув я на памятку від сіньори Олїмпії і зареготав ся з цїлого серця таким сьміхом, від якого чоловікови аж лекше стає. То був той славний сонет, о котрім сіньор Козімо тілько наоповідав ся.

ТЕЛЕГРАМИ.

Берлин 15 мая. Цїсар Вільгельм II. вислав письмо до бурмістра Берлина, в котрім дякує за сердечне приняте, яке місто Берлин устроїло Цїсареви Франц-Йосифови.

Париж 15 мая. Після дотеперішних обчислень, будуть мати националїсти в нововибранїй радї міскій 50 мандатів. На провінциї побідили републиканы.

Льондон 15 мая. З Льоренцо Маркез доносять, що трансвальске правительство видало відозву до Бурів, в котрій кличе їх до завзятої борби против Англїйців.

Льондон 15 мая. Президент Штайн виїхав до Гайльброн а не до Лїндлей і оголосив Гайльброн стацию Оранїї. В Кронштадтї говорять, що трансвальскі Бури збирають ся над рікою Валь.

Льондон 15 мая. Ген. Буллер доносить, що єму удало ся перейти гірскі проходи в горах Біґґар. Ще нинї надїє ся займити Денді.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).